

nødvendigt at sige i en Synslov, at Klokkerne skal hænges saaledes op, at de ikke falder ned, naar man ringer med dem. Det tror jeg er ganske unødvendigt, jeg tror ikke, at man faar nogen Klokker til at kime med Klokkerne, naar han kan risikere, at de falder ned, og jeg tror ikke, at Klokkerne bliver bedre befæstet, fordi man i en Synslov bestemmer, at de skal være det. Der staar ogsaa, at Kirken skal have et Ur, og at det skal gaa. Jeg tror heller ikke, at det er nødvendigt at sige det. Jeg ved ikke andet end, at saaledes har det været altid, at naar der er et Ur, skal det gaa, det har altid været paaset, og jeg tror derfor ikke, at det er nødvendigt, for det er i og for sig ganske selvfølgelig, at naar der er et Ur, skal det kunne gaa. Det har man altid forlangt, og det vil man selvfølgelig forlange i Fremtiden ogsaa. Det er ikke noget, som Synet behøver at forlange, det er noget, som for saa vidt følger af sig selv, at naar Kirken og dens Inventar skal holdes vedlige, og der er et Ur, og det er holdt vedlige, saa finder man ikke paa at stoppe det. Der staar ogsaa, at der skal være et tilstrækkeligt Antal Indgange paa en Kirke. De Kirker, som har staaet i Aarhundreder, har dog haft Indgangsdøre, saaledes at man har kunnet komme baade ind og ud, og der er ingen, der tænker paa at mure de Kirkedøre til. Og skal man have en ny Kirke, skal Planerne i Forvejen være bifaldet, og naar de er bifaldet, maa man formode, at de er bifaldet i alle Enkeltheder, og naar Udførelsen kontrolleres, som der staar andetsteds, maa man ogsaa gaa ud fra, at der paases, at der kommer et tilstrækkeligt Antal Døre. Det forekommer mig derfor ogsaa, at en saadan Bestemmelse er ganske overflødig.

Endelig mente den højtærede Ordfører, at ved alle disse mange Paragraffer vilde Lovforslaget blive anderledes tydeligt end gennem vor Affattelse. Jeg er mere tilbøjelig til at tro, at han opnaar det modsatte. Jeg tror, at jo kortere man gør en Lov, desto lettere er den som Regel at forstaa, men selvfølgelig maa enhver Lov indeholde de fornødne Bestemmelser. Men det forekommer mig, at det ikke er lykkedes den højtærede Ordfører, skønt han gjorde sig megen Umage derfor, at pege paa et eneste Sted, hvor der kunde siges at være en Lakune i vort Ændringsforslag. Det fore-

kom mig ikke, at han fremsatte en saadan Kritik, og jeg føler mig overbevist om, at hvis han havde kunnet finde en saadan Lakune, havde han paavist den.

Jeg skal altsaa til Slut anbefale de Herre, som ønsker, at Selvstyret kommer til at udvikle sig paa et Felt, hvor det er naturligt, at Selvstyre under en passende Kontrol virker, at stemme for det Ændringsforslag, jeg har haft den Ære at tale for nu. Jeg vil gentage, at jeg føler mig overbevist om, at naar vor Affattelse vedtages, vil Kirkens Interesser fuldt ud blive varetaget, og jeg vil driste mig til at sige, at de vil blive bedre varetaget end ved den Affattelse, der er foreslaaet fra den anden Side, saa sikkert som det er, at Loven i den fra den anden Side foreslaaede Affattelse vil vække Misfornøjelse, og at enhver Misfornøjelse, som vækkes mod en Kirkes Styrelse, altid paa en uheldig Maade vil virke paa Menigheden.

Jeg tillader mig hermed at anbefale det af os stillede Ændringsforslag til ærede Medlemmer.

Goos: Ærede Medlemmer vil se, at jeg tilligemed nogle andre Medlemmer i alt væsentligt, i Hovedpunkterne har sluttet mig til eller er Deltager i det Mindretal, som stiller de Ændringsforslag, som er opførte under Nr. 2 og følgende Numre, og altsaa gaar imod det Mindretal, som har stillet Ændringsforslag under Nr. 1 angaaende en hel ny Affattelse af Lovforslaget. Grunden til, at jeg saaledes har sluttet mig til det første Mindretal, for hvilket Ordføreren har talt, er den, at dette Mindretal har stillet sig paa Lovforslagets Grund, saaledes som det foreligger, og Lovforslagets Grund er den samme som den, Synslovgivningen altid har hvilet paa lige fra Christian den 5's Danske Lov's Tid, nemlig at den samlede Kirke har en Tilsynsret, som begrænser den Ret, den enkelte Menighed har til at bruge Kirken til de kirkelige Øjemed. Denne Ret, som den samlede Kirke har, karakteriseres af nogle som en Overejendomsret. Jeg holder ikke af dette Udtryk, lige saa lidt som jeg holder af Udtrykket Bjendomsret for Menighedens Ret til at bruge Kirken til de kirkelige Formaal, men det er meget vanskeligt at definere, at anvende disse Begreber, Realiteten i hele den gældende Synslovgivning